

Одлука којом се доноси Закон о Савјету министара Босне и Херцеговине

Користећи се овлашћењима која су Високом представнику дата у члану V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем Високи представник “помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним “доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно”, о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI.2) “мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета као и неометан рад заједничких институција”;

Позивајући се даље на члан III Анекса Декларације Савјета за имплементацију мира са сједнице одржане у Мадриду 16. децембра 1998. године, у којем Савјет за имплементацију мира као кључни задатак означава “да се учини да заједничке институције постану ефикасне у вршењу своје улоге утврђене Општим оквирним споразумом за мир” те у наставку назначавала подршку дату

Високом представнику у раду са органима власти у Босни Херцеговини да “реформишу рад Савјета министара у складу са уставним процедурама како би се побољшала његова способност да доноси и проводи одлуке на послован и ефикасан начин”. У Анексу се даље наводи да ће се ово најбоље постићи, између осталог, продужењем периода током којег предсједавајући предсједава Савјетом министара;

Позивајући се даље на комуникеј Управног одбора Савјета за имплементацију мира са састанка одржаног у Бриселу, 7. децембра 2000. године у којем је истакнута потреба за сарађом у изградњи функционалне државе посебно путем ефикасног Савјета министара који има пуну политичку и финансијску подршку ентитета те који је способан да сарађује, на једнаким основама, са другим државама и међународним организацијама;

Имајући у виду да се Савјет министара и поступак доношења одлука мора реформисати како би Босна и Херцеговина добила стабилну и ефикасну владу;

Имајући у виду даље да је влади Босне и Херцеговине потребан већи континуитет да би органи власти Босне и Херцеговине могли говорити ауторитативно и конзистентно;

Узимајући у обзир такође Одлуку Уставног суда Босне и Херцеговине (предмет број: У 1/99) у погледу “Захтјева за оцјену уставности Закона о Савјету министара, (Закон о Савјету министара и министарствима Босне и Херцеговине, објављен у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”, број 4/97) у којој Уставни суд наводи да се према Уставу Босне и Херцеговине јасно успоставља, у личности предсједавајућег Савјета министара након његовог именовања, “традиционална функција мандатара владе”;

Цијенећи да се, у свјетлу горе наведеног, предсједавајући Савјета министара уобичајено може називати “премијером” Босне и Херцеговине, као потврда владиних функција које он заправо врши;

Узимајући у обзир текст нацрта Закона о Савјету министара Босне и Херцеговине који су у новембру 2002. године израдили представници политичких странака изабраних у Представнички дом Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине и у којем су сажети доприноси свих учесника;

Свјестан потребе да се такав закон (уз мање промјене у односу на горе наведени нацрт, по потреби) донесе одмах с циљем да се омогући формирање новог сазива владе Босне и Херцеговине након избора из октобра 2002. године;

Свјестан даље чињенице да ће након закона који слиједи, што је прије могуће, бити потребно усвојити Закон о министарствима Босне и Херцеговине да би се омогућило усклађивање са одредбама закона који се овим доноси;

Размотривши узевши у обзир сва претходно наведена питања, Високи представник овим доноси, са тренутним ступањем на снагу, слиједећу

ОДЛУКУ

којом се доноси Закон о Савјету министара Босне и Херцеговине

1. Закон који слиједи и који чини саставни дио ове Одлуке ступа на снагу у складу са чланом 47. Закона на привременим основама све док га Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине не усвоји у одговарајућем облику, без измјена и допуна и постављања било каквих услова.
2. Ова Одлука се одмах објављује у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”.

ЗАКОН О САВЈЕТУ МИНИСТАРА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Сарајево, 2. децембар 2002. године

Педи Ешдаун
Високи представник